

[Bernhard Baunsgaard.]

overvejelse i denne forbindelse, og det er, at så vidt jeg kan skønne, vil der af skatteydere kun være visse private erhvervsdrivende, der bliver ramt af begrænsningen på de 3.000 kr. Disse private erhvervsdrivende vil bl. a. være henvist til at skulle tegne forsikring, hvis de ønsker at have det, hvad der jo kan være meget rimeligt og nødvendigt for dem. Hvis de ønsker at sikre sig dagpenge under fødsler og under sygdom, skal de betale det selv, og denne forsikring falder ind under 3.000 kr. reglen. I disse tilfælde vil det nok kunne være en hæmning, at det er maksimeret til 3.000 kr. Men jeg foreslår, at vi dér bruger den udvej, som det udvalg, der er nedsat, og som er kommet med den foreløbige redegørelse, har peget på: at vi for den frivillige dagpengesikrings vedkommende simpelt hen afskaffer fradragsretten og til gengæld indfører en halvering af de præmier, der skal betales. Det ville være en rimelig udvej, og jeg håber, at man fra forslagsstillernes side vil kunne støtte et sådant forslag.

Den socialdemokratiske ordfører var desuden inde på en anden side af disse fradrag, som jeg gerne vil trække frem, idet jeg samtidig kan meddele, at jeg på den radikale gruppes vegne agter i den nærmeste fremtid at komme med et forslag, der berører de punkter, jeg her vil omtale, nemlig at et sådant fradrag, der gives i bruttoindkomsten, før man beregner skat, altid vil komme de store indkomster i særlig grad til gode. Med de 3.000 kr. – forudsat at man udnytter dem fuldt ud – vil en ufaglært arbejder i realiteten få et tilskud til sine forsikringer og til sine andre ting på 1.200 kr., mens den direktør, der har ansat ham, vil få et tilskud til at klare sine forsikringer på de samme 3.000 kr. på 2.000 kr. i skatterabat, og vi finder, at det er en urimelig og asocial ordning, at man giver mest i støtte til dem, der har mest, og mindst til dem, der trænger mest. Forudsat at det stadig væk her i 1976 er rimeligt at beholde fradragene – de blev jo indført i 1922 – må det i hvert fald være sådan, at der gives lige meget i skatterabat til den mand, der har den lille indkomst, og til den, der har den store. Det omvendte ville jo være rimeligere: at hvis man skulle give fradrag, fordi man tror, det er en god ting, at der tegnes ekstra forsikringer, så gav man mest til den med den lille indkomst og mindst til den med den store.

I hvert fald kan jeg sige, at vi under ingen

omstændigheder kan gå med til at forhøje beløbet med de nuværende regler, men vi ser gerne på forslaget om at pille dagpengesikringen ud af hele systemet.

Ømann (SF):

Også jeg kan benytte den af hr. Stetter givne anledning til at propagandere for mine egne kommende forslag. Det kan jeg gøre med så meget desto større ret, som det bliver et meget simpelt forslag, nemlig at denne fradragsmulighed ophæves.

Jeg vil lige sige især til hr. Bernhard Baunsgaard, at nu er vi på denne lange, besværlige march frem mod skat af bruttoindkomst, og så kan det ikke nytte noget, at vi tager de små sko på. Denne fradragskategori er én, som står først til udslettelse overhovedet. Hvorfor? Fordi de fradrag, der her er tale om, falder uden for principperne i renteforsikringsloven i øvrigt. Det ligger nemlig sådan, at for hovedpartens vedkommende, kapitalforsikringen, kan man inden for 3.000 kr. grænsen trække præmien fra, men man bliver ikke, således som logikken er i renteforsikringsloven i øvrigt, beskattet ved udbetalingen af den pågældende kapitalforsikring. Der er ingen retfærdig begrundelse for at opretholde denne fradragskategori.

Hermed har jeg vistnok tilstrækkelig tydeligt udtalt, hvad SF mener om dette lovforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Spørgsmålet er jo, om vi skal udvide fradragssiden, men på den anden side må man sige, at med det fradrag, vi har i øjeblikket, er dette en rimelig regulering. Mon ikke vi dog i stedet for skulle søge at finde frem til en sanering af vor skatte Lovgivning. Det snakker vi jo alle sammen om at vi skulle gøre, men det ser ikke ud til, at vi kommer videre. Det måtte da være at foretrække fremfor at lappe videre ved at forhøje vores fradrag her og dér.

Jeg kan da sige til de konservative, at vi i hvert fald ikke ønsker de nuværende fradrag fjernet, før vi får en skatteomlægning. Det vil jeg håbe glæder de konservative.

Selve forslaget om en regulering er vi således inderst inde ikke imod, men det, vi er imod, er, at ved at vi immervæk forhøjer fradragene, fastlåser vi situationen, så vi har mindre mulighed for at få ændret vores mere eller mindre udviklede skatte Lovgivning.

Så er der endelig også i den givne situation